

Gudenå løbet

Af Erik Flarup
Fotos Bjarne Vibe Djernæs

Sidst i september ringede telefonen, og jeg kunne allerede inden forbindelsen var oprettet se, at det var Arne Pedersen. Vi har kendt hinanden i over 30 år, så vi behøver ikke nogen længere indledning på vores samtaler. Arne startede da også ret direkte: "Flarup, er du klar over, at der mangler deltagere ved årets Gudenå-løb?"

Ikke fordi jeg havde spekuleret nærmere over det, men med tanke på, at jeg på det tidspunkt ikke havde tilmeldt mig, forstod jeg hans besked. Og han fortsatte: "Og du må gerne tage nogle flere med". Det lykkedes også at finde frem til en 69 årig, frisk pensionist (Poul Burgård) og min kone (Tina Sevelsted), som på denne tid af året har fri hver torsdag. I alt mødte knap 50 deltagere frem.

Jeg glædede mig til at komme ud med det helt nye kort over Ålum. Kortet er både recognoseret og rentegnet af Steen Frandsen fra Viborg OK – og så bliver det ikke bedre. Præcisionen og detaljerne i angivelsen af bevoksningen var imponerende. F. eks. er hvert vindfældet træ gengivet med en grøn streg. Da jeg var yngre spekulerede jeg ikke så meget over det med ækvivalensen på 2,5 m eller 5 m. Men nu skal jeg da lige love for, at kombinationen af ingen løbetræning og de 5 m mellem hver kurve sætter begrænsninger på hastigheden.

Min kone er til lette baner. Da det viste sig, at hun skulle løbe en mellemsvær bane, fik hun et udtryk i øjnene, der mindede mig om en episode, hvor vi var til påske løb. Jeg havde lovet at komme ud til hende ved starten og hjælpe hende i gang. Des-

Starten er gået.

De sidste detaljer tjekkes

Der gøres klar til start

værre kom jeg et par minutter for sent og så hende ikke. I stedet så jeg Gorm Jespersen ved startboksen. Jeg spurgte ham, om han havde set min kone. Hvordan ser hun ud, spurgte han. Det opgav jeg at forklare, så jeg sagde bare: "Det er hende med det paniske udtryk i øjnene, lige før hun tager kortet". Hertil svarede Gorm: "Jamen dem har jeg set flere af".

Tina blev hjulpet i gang, men hun gennemførte ikke bane 5. Hun sagde, at banen var rigelig lang for hende, og hun manglede mod til at løbe igennem terrænet. Jeg så hendes bane – og den var præcis, som den skulle være, men altså lige svær nok til hende. Jeg løb bane 2. Banen var 6,8 km lang med 20 poster. På hvert eneste stræk skulle man enten overveje flere muligheder for vejvalg eller være præcis med kompasset for at

holde retningen. Jeg bommede strækket mellem post 11 og 12 med 3 – 4 min. Det er et svært stræk med en del højdeforskel, og jeg har faktisk før haft problemer præcist på det samme sted. Lige efter post 13 skulle der forceres et 25-meters højdeparti, der var så stejlt, at man på nogle kort ville have valgt at tegne det som skrænt. Jeg måtte i hvert fald kravle op.

Randers PI er en meget erfaren klub til sådanne arrangementer. Kombinationen af stævneleder Henrik Vibe Djernæs, der er Randers PI's tovholder for o-sporten, og en dygtig banelægger: Finn Søndergaard, og en skarp banekontrol: Arne Pedersen gav jo et stævne med stor kvalitet. Det fremgik tydeligt, at der ikke var nogen tilfældige postplaceringer – nej, der var tænkt over tingene.

»

Svend Brøns, Hjørring, Egon Sloth, Aalborg PI
og banelæggeren, Finn Søndergaard

Gorm Jespersen, Aalborg PI

Peter Wihan, Slagelse PI

Umiddelbart kunne banernes længde synes i den korte ende af skalaen. Men når terrænet er så fysisk hårdt at løbe i, skal banernes længde afpasses til de foreslåede vindertider. Styrken af politiets bedste orienteringsløbere er heller ikke som i "de gode gamle dage" Så resultatet blev, at de foreslåede vindertider blev overholdt. I den forbindelse skal jeg hilse og sige fra Tina, der valgte at udgå efter 45 min., at hun synes, at en vindertid på 66 min. for bane 5's vedkommende er lang tid. Det er måske fordi, at der egentlig kun var Tina og en mere, der havde tilmeldt sig bane 6, som så blev slået sammen med bane 5, fordi dette er en mulighed, når der ikke er nok tilmeldte på en bane.

Tak til Randers PI for et stævne med stor kvalitet!

Johannes Nielsen, Esbjerg PI

Søren Klingenberg, Assens PI

